

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 626/2015
Рж 186/2015
20.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужилаца М.Л. из Б. и И.П. из Б., које заступа Е.Ј., адвокат из Б., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво РС, одлучујући о ревизијама странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 7368/13 од 10.09.2014. године и жалби тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 6/15 од 30.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 7368/13 од 10.09.2014. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 7368/13 од 10.09.2014. године.

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Београду Р4 6/15 од 30.01.2015. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка по ревизији и жалби на решење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1897/12 од 18.12.2012. године усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцима исплати неисплаћене зараде, контролорски додатак, накнаду за ноћни рад, празнични рад, минули рад, регрес и доприносе у износима и за период, ближе

- 2 -

означен изреком као и трошкове парничног поступка у износу од 787.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 7368/13 од 10.09.2014. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу 1, 2, 3, 6, 7, 8, у делу става 9. у односу на потврђујући део првостепене пресуде, ставу 10, 11, 12, 15, 16, 17, у делу става 18. у односу на потврђујући део првостепене пресуде и ставу 19. Истом пресудом преиначена је првостепена одлука и одбијен тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцима исплати неисплаћену накнаду за ноћни рад у периоду од 24.01.1994. године до 25.05.1995. године, неисплаћену накнаду за празнични рад у периоду од 24.01.1994. године до 25.05.1995. године у износима ближе означеним изреком са каматом и доприносима и одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у преиначујућем делу и делу за трошкове поступка благовремено су изјавили ревизију тужиоци на основу члана 403. и 404. Закона о парничном поступку због погрешне примене материјалног права и повреде права на једнаку заштиту и правично суђење. Против исте одлуке у преосталом делу благовремено је изјавила ревизију тужена због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију тужене. Одговор Контроле летења Србије и Црне Горе није разматран, јер није странка у поступку.

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 6/15 од 30.01.2015. године одлучено је да је недопуштена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 7368/13 од 10.09.2014. године.

Против наведеног решења жалбу су поднели тужиоци из чије садржине произилази да је поднета због битних повреда одредаба парничног поступка.

Према стању из списка претходном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1356/12 од 19.04.2012. године делимично је потврђена ранија пресуда Првог основног суда у Београду П1 566/11 од 04.07.2011. године, исправљена решењем од 22.12.2011. године и делимично укинута и у укинутом делу враћена на поновно суђење. Према члану 506. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11) ако је у поступцима започетим пре ступања на снагу овог закона, после ступања на снагу овог закона пресуда, односно решење којим се окончава поступак укинута и враћено на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама овог закона. На основу цитираног прописа о ревизијама и жалби странака је одлучено применом важећег Закона о парничном поступку. Како су тужиоци ревизију поднели у односу на преиначени део другостепене одлуке, којим је делимично одбијен њихов тужбени захтев Врховни касациони суд налази да је ревизија тужилаца дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) и да нема потребе ни законских услова за примену правила о изузетно дозвољеној ревизији из члана 404. истог закона.

- 3 -

Како је Апелациони суд у Београду побијаним решењем Р4 6/15 од 30.01.2015. године погрешно применио члан 404. Закона о парничном поступку, оцењивањем допуштености дозвољене, редовне ревизије тужилаца и то након доношења Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, објављеном у Службеном гласнику РС бр. 55/14, који искључује учешће апелационог суда у поступку по посебној ревизији, побијано решење је по жалби морало бити укинато због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 404. Закона о парничном поступку.

Ревизија тужене се односи на усвајајући део потраживања, у износу нижем од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, услед чега је ревизија тужене недозвољена на основу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Наиме, укупно новчано потраживање према коначно опредељеном, преосталом тужбеном захтеву из поднеска тужилаца од 24.10.2012. године за тужиљу М.Л. износи 1.677.371,14 динара и за тужиоца И.П. 1.704.686,40 динара. У споровима из радних односа ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа а у парницама са новчаним потраживањем ревизија је дозвољена по цензусу прописаном за имовинскоправне спорове. Тужиоци нису јединствени супарничари и вредност побијаног дела за сваког од тужиоца посебно не прелази цитирани законски цензус за улагање ревизије услед чега је ревизија тужене, изјављена против пресуде против које није могла бити поднета и недозвољена је на основу члана 410. став 2. така 5. Закона о парничном поступку.

Испитујући правилност побијане пресуде у преиначеном делу на основу члана 408. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд налази да ревизија тужилаца није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоци су били у радном односу у Савезној управи за контролу летења до отказа због учествовања у штрајку. Пресудом Четвртог општинског суда у Београду П1 340/03 од 07.04.1994. године поништена су решења о престанку радног односа тужилаца од 16. и 17.07.1993. године и тужиоци су враћени на рад дана 25.05.1995. године. Спроведеним вештачењем утврђена је висина изгубљених примања тужилаца током одсуства са рада.

Побијаном одлуком је правилно оцењено да тужоцима припада накнада штете настала доношењем незаконитих одлука тужене о престанку радног односа. Према одредби члана 73. став 1. Закона о основним правима из радног односа („Службени лист СФРЈ“ број 60/89 ... 24/94) ако радник претрпи штету на раду или у вези са радом, организација, односно послодавац дужни су да раднику накнаде штету по општим начелима и одговорности за штету. Правилном применом материјалног права тужбени захтев је одбијен у делу који се односи на исплату посебног додатка за ноћни рад и рад у дане празника са доприносима, јер

- 4 -

се ради о увећању зараде прописаном за обављени рад у посебним околностима. Тужиоци у спорном периоду, одсуствујући са рада нису били изложени посебним напорима, који прати рад ноћу, неодговарајући човековом биоритму и рад у нерадне дане и услед одсуства штете по овом основу не припада им накнада са траженим увећањем на већ досуђене износе изгубљене зараде са контролним додатком. Наводи ревизије тужилаца о погрешној примени материјалног права нису основани. За другачију одлуку у овој парници није од значаја специфична природа послова у контроли летења.

Како је ревизија тужилаца одбијена као неосновна, према успеху тужилаца у поступку по ревизији, применом члана 165. Закона о парничном поступку одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова за састав ревизије преко адвоката са судском таксом. Захтев тужилаца за накнаду трошкова сачињавања одговора на ревизију, на основу члана 154. Закона о парничном поступку није основан, јер се према околностима конкретног случаја не ради о потребним, нужним трошковима. Одбијен је и захтев за накнаду трошкова за жалбу на решење Р4 6/15 од 30.01.2015. године, јер су непотребни, обзиром на искључиву надлежност Врховног касационог суда за одлучивање о допуштености ревизије и одсуство правног значаја побијаног решења у парници.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде у ставу првом на основу члана 414. став 1., ставу 2. применом члана 413. и ставу 3. на основу члана 401. тачка 3. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Миломир Николић, с.р.**